

Pokřivené duše.

Člověk je samá otázka! Sotva mu dám nové vědění, klade hned nové otázky, ještě dříve, než přijal a porozuměl tomu, co jsem mu dal.

Je to jeho veliká chyba! Udýchaně chce kupředu. Kdybych se měl podle **něho** řídit, tu by nemohl nikdy ničeho dosáhnouti, neboť zůstává při svých otázkách vždy stát na svém místě, tak jako pomalý poutník, který se pohodlně posadí ve stínu lesa a dá si od jiných vyprávět o svém cíli, místo, aby se sám vzchopil a k cíli vykročil.

Na své cestě přece všechno sám **uvidí** a **prožije**, co by rád chtěl vědět zodpovězením otázek, které v sobě stále vyvolává. Musí se **pohybovat**, jinak nedojde k cíli!

Ve své přednášce „Muž a žena“ jsem řekl, že každý člověk má si vybrati z mého Slova poučení a použití ho v tomto pozemském bytí! Chce-li této rady uposlechnouti, nezbývá mu nic jiného, než aby mé Slovo v sobě oživil tak, jak já mu je dávám. Vím přesně, čeho člověk k tomu potřebuje a stále řídím své přednášky podle toho. Slovo za slovem musí v těchto řečech sledovati, neboť v nich je žebřík, který jeho duši vede pečlivě vzhůru. Je to cesta, kterou duše **může** jít, jen když chce!

Jeho zrychlené tázání však ukazuje, že se chce **učiti** svým, dosud obvyklým způsobem rozumovým a tak nutné prožití zase odsunouti stranou. **Duši** neprospívá **učení**, neboť naučené zůstává už po prvním kroku z této země zde s hrubohmotným

tělem. Jen **prožitě** vezme si duše s sebou! To jsem již často říkal a vzdor tomu blíží se pozemský člověk zase tak falešně ke svatému Slovu! V tom mi nedůvěřuje a chce to vědět lépe anebo nechce upustiti od svého starého obvyklého způsobu.

Ve výstavbě mých přednášek spočívá moudré vedení, kterému člověk nerozumí. Není také nutné, aby ho v tom poznal, jakmile je jen sleduje a nehledí ve své vědychtivosti předbíhati tak, jako letmý čtenář nějaké knihy, kterou čte jen pro její **napínavost**, jen aby tím vyplnil své volné hodiny a aby sebe odvedl od jednostranného myšlení o všední činnosti.

Takový čtenář nevidí při svém čtení vystupovati živě osoby děje, nepozoruje jednotlivých zápletek, které jednající osoby mají prožívat, nevidí z toho se vyvíjející ostré závěry, které jsou vždy schopné změnit poměry a okolí. Nepozoruje toto všechno, ale jde skokem kupředu, jen aby se ještě to neb ono v ději dověděl! Nemá žádného užitku z **nejlepších** knih, které podávají kus pozemského života, z něhož by čtenář mohl pro sebe čerpati, kdyby všechno správně v sobě **spoluprožíval!**

Jako takoví čtenáři, kteří se snaží všechny knihy formálně spěšně polykat, aniž by poznali jejich pravý účel a smysl, nýbrž v rozlišování dovedou rozpoznávat jen dva druhy, napínavé a nenapínavé, **takoví** jsou ti lidé, kteří dávají ihned v sobě vyvstati mnoha otázkám, jakmile čtou jednu přednášku z vědění o stvoření.

A přece mají napřed s největší námahou a vynaložením energie hledět **čerpati** z toho, co jim dává každá přednáška!

Nezdá-li se jim okamžitě něco zcela jasným, nemají

pohlížet pátravě **kupředu**, nýbrž musí se podívat **zpět do Poselství**, v něm pátrati a najíti **tam** vysvětlení.

A člověk je **najde**, když dá v duchu obrazně před sebou vystoupiti Poselství! Najde **vše**, hledá-li skutečně. V tomto nutném hledání bude Poselství pro něj stále jasnější, silnější a v něm jistější. Naučí se je tím stále lépe poznávati a ... **prožívat!** Právě **tím** nutím ho k tomu, aby něco učinil, co by dobrovolně ve své duchovní pohodlnosti, která je z části ještě ve všech lidech, nikdy neudělal.

V tom leží nepoznané vedení, které jest pro něj neocenitelnou pomocí k oživení mého Poselství. Učí se při tom poznávati, co všechno je v Poselství vysloveno, co je tedy v něm, o čem on dosud vzdor svému čtení neměl ani tušení. Vidí, **jak** má pátrati v tomto Poselství a učiní pro sebe vždy nově se jevící objev, že v něm skutečně najde **vše**. Že jen na něm záleží, na jeho slabém způsobu hledání, když tak mnohé ještě nezpozoroval.

Nynější a následující přednášky jsou **rozšířením** Poselství! Kdo jim chce rozumět, musí znát Poselství. Je to celek, který musí být dodržován v předepsaném pořadí, má-li se stát pravým **věděním**.

Ani **jediné** místo nemůže být vynecháno. To při věděni o stvoření není příliš požadováno. Komu se to zdá mnoho, ten s tím nemůže být nikdy hotov. Ale bez takového věděni není již více žádného vzestupu a také žádného dalšího prodlévání, neboť čas nevědomého bytí již přešel!

Bůh, váš Pán a Tvůrce, **požaduje** to nyní od vás! Kdo se od toho vzdaluje, od toho se vzdaluje i Bůh! A bez Boží milosti člověk

nemůže být. Není pro vás žádné volby, chcete-li ještě dále setrvati, neboť Bůh klade nyní požadavky svým tvorům!

Ohlédněte se jen kolem **nezkaleným** zrakem, nezaújatým nějakou samolibou ideou, pak musíte přece poznati, jak nyní všechno, co není podle vůle Boží, více a více kolísá a řítí se! Není žádné moci, která by se od nynějška mohla vzpíratí Božím zákonům ve stvoření! Dbejte těchto mých slov a poznejte v nynějším a přicházejícím dění ruku Boží, která viditelně zasahuje do lidského díla! –

Snažím se vás vésti tou nejlepší cestou. Ale musíte jít **se mnou**, pevným krokem a nesmíte chtít stále předbíhati jako ti čtenáři, jichž povrchnost jsem vám ukazoval jako příklad.

Tak je to i s mou poslední přednáškou „Muž a žena“. Jak znám lidi, vynoří se při tom v jejich mozcích zase otázky, aniž by se namáhali najítí odpověď v Poselství, anebo v samotné přednášce a jako neposlední, **pozorováním spolubližních v nynějším pozemském bytí!** Právě **v tom** najdete nejvíce, neboť pozorováno z hlediska mého Poselství, dá vám to potvrzení toho, co jsem vám vysvětlil! Ale poznamenávám, jen když to pozorujete z hlediska obsahu mého Poselství!

To podmiňuje, abyste se také správně postavili do Poselství. Dovedete-li to, pak můžete všechno, ale všechno ve svém okolí zcela přesně poznati ihned a budete tím vědoucí, budete moudří! Budete čisti v pozemském bytí právě tak, jako se čte v nějaké knize. Tato možnost byla vám Poselstvím otevřena!

Zkuste to jen. Vaše oči budou vám pak rychle otevřeny a probudíte se tím! Nelitujte námahy, abyste toto nutné dosáhli!

Ne, že byste tím měli viděti jen chyby svých spolubližních, tak to není míněno, ale máte tím poznávati **sám život**, se všemi jeho následky a změnami a k tomu je vám mé Poselství vůdcem a vždy vůdcem zůstane v nezměnitelné věrnosti! Jen v životě, neboť **životem** samotným poznáte všechny hodnoty mého Poselství, ne svým chtěním věděti. A skrze Poselství můžete zase správně viděti život tak, jak je vám k užitku. I při tom je ve všem zvrtné působení! Opravdové vědění přichází jen v prožití!

Tím způsobem budete s Poselstvím brzy za **jedno**. Stane se vám životem, protože se snažíte je poznati z tohoto života, neboť ono mluví k vám o životě.

Musíte hledět poznat hodnotu Poselství pozorováním života, ne v samotné knize! Musíte horlivým a pečlivým pozorováním všeho toho, co se děje ve vás a kolem vás přispívat k tomu, abyste Poselství **nalezli** v životě, ze kterého k vám mluví.

To je cesta pro vás. K opravdovému poznání mých slov, které vám musí přinést užitek a vítězství nad temnotou! Tím dostane se vám zcela samočinně koruny věčného života, to jest věčné možnosti uvědomělého bytí v tomto stvoření, čímž můžete pak spolupůsobiti a šířiti požehnání ke stálému vývoji stvoření, k radosti a míru všech tvorů. –

A skutečně **vynořily** se ve vás zase otázky po mé poslední přednášce! Otázky, které musí přinést dokonce určitou stísněnost přesto, že odpověď na ně je v Poselství snadno k nalezení; neboť je v něm útěcha, že každý následek nějakého falešného jednání nese v sobě zároveň možnost odpykání a tím i osvobození, jakmile jen lidský duch se z toho poučí a pozná falešné.

A přece leží nějaká tesknota v tom, když si člověk s pokročilým věděním řekne, že jest zkřivenou lidskou duší, jestliže byl jednou na zemi mužem a po druhé ženou nebo naopak. Někáká tíha klade se při tom na jeho duši.

Je to přirozeně falešné a je tu zase jednou vylito dítě i s koupelí; nejbliže k tomu je položené poznání, že takový člověk svou duši **zkřivil!** Zkřivení **nemusí** proto vůbec ještě **nyní trvati**, on při tom změnil ve skutečnosti jen oděv, tělo! **Duch** sám ale zůstal přese všechny změny vždy tím, k čemu se při začátku své pouti stvořením pevně rozhodl; neboť pro něj platí v tomto ohledu, jako při každé věci ve stvoření, jen **první** a směrodatné rozhodnutí, na které pak zůstane vázán.

Stísnění povstává tedy jen příliš zběžným pojetím Poselství, neboť z něho má každý vědět, že právě taková záměna je pro postiženého velice užitečná. Ona dává mu možnost znovunarovnání, podněcuje ho k tomu, ano pomáhá mu i nejsilnějším způsobem vše zase napravit. Duše může takovým prožitím jen **zesílit**.

Nyní nesmí se ovšem zase myslet, že ti, jichž cesta zůstala rovná, něco zameškali. Tak to není, ale tam, kde nějaké zkřivení nastalo vlastním falešným chtěním, jen **tam** může být změna plná milosti k užítu, aby tato zkřivená duše, která tím přece ukázala slabost, zesílila, takže to už více neudělá. Tím přirozeně tato chyba od ní odpadla.

Rozhlédněte se nyní kolem sebe a pozorujte spolubližní! Brzy najdete mezi nimi ženy, které nesou ve své bytosti rysy **mužského** charakteru. Právě dnes je takových žen víc než jindy. Můžeme říci, že mnoho žen zdá se tím býti přímo **zamořeno**,

neboť není přece za těžko pochopiti, že při takové ženě nebo dívce něco **zkřiveného** v její bytosti je, **musí** být, poněvadž žena přirozeně nemůže být mužem a ani jím být nemá!

Tím samozřejmě nemíním tělo, neboť toto je téměř vždy vysloveně ženské, s výjimkou kyčlí, které v nejčastějších takových případech připomínají mužské tím, že jsou úzké, což je ve skutečnosti také **neženské**.

Zmiňuji se o tom úmyslně a uvádím to současně jako **zevní** znamení. Ženské tělo, v němž přebývá zkřivená mužská duše, bude mít toto znamení úzkých kyčlí, klonících se k mužské stavbě, v nejčastějších případech na rozdíl od těch, jichž duše se teprve kloní k nějakému způsobu pomužštění, ať je to v jejich názorech nebo v činnosti, čímž vzniká sklon, který dá vzniknouti nitkám pro příští inkarnaci v mužském těle.

Samozřejmě jsou v tělesných tvarech žen také různé výjimky vzniklé v důsledku přílišného pěstění nebo jednostranného sportu matek, nebo jejich nesprávnou tělesnou činností, jejíž následky se přenášejí na děti.

Tím jsme také označili dvě hlavní skupiny, které musíme od sebe oddělit. Jedna skupina pozemských žen a dívek, která nosí v sobě zkřivenou mužskou duši a druhá skupina, která nosí v sobě ženskou duši, jež se buď dobrovolně přijatými, nebo falešnou výchovou a falešným vzděláním získanými zkřivenými názory snaží o pomužštění.

Nemusím snad zvlášť zdůrazňovati, že v tomto posledním případě nenesou tyto ženské duše samy následky, nýbrž že nitkami viny jsou spoluzapředeni i ti, kteří k tomu dali podnět.

Tím nechceme daleko odbočiti, ale zůstaneme prozatím u našich dvou nalezených skupin. Ty, které teprve mají býti mužatkami, ponecháme stranou. Jsou to ženské duše, které jsou v začátku křivení a jejich těla se přirozeně v témže pozemském životě svou hutností a tím spojenou těžkopádností nemohou změnit. To jim zůstane zachováno pro příští inkarnaci.

Ale i před tím je tu pro ně ještě záchrana, jestliže se vzchopí ještě **v tomto** nynějším bytí a vše neženské energicky se sebe setřesou! Tím se musí okamžitě utvořiti nové nitky, které se kloní a táhnou k **ženské** inkarnaci, zatím co ostatním nedostává se již přílivu síly.

Směrodatná jest však naposledy okolnost, **jak** je duše utvářena **při odloučení**, na kterou stranu se sama nejsilněji naklání. Převládne-li u ní zase jen ženské chtění, myšlení a jednání, pak bude její vyzařování při pozemském rozchodu převážně plynouti a tím **oživovati** jen **ty** nitky, které vedou k ženství, zatím co ostatní v nějakém jen krátkém, lehkém prožití na onom světě rychle uschnou a odpadnou, jestliže před tím nebyly **příliš silně** navázány.

Je také možno, že tyto falešné nitky silným ženským chtěním odumrou již během pozemského času a duše je od nich osvobozena ještě dříve než musí odejít. To všechno závisí od způsobu a síly dosavadního chtění a od toho, zda-li takové, na zemi inkarnované duši zbývá ještě dosti času až do nutnosti odloučení, neboť zákon musí být splněn v každém případě. Buď ještě zde, nebo po přechodu.

K našemu dnešnímu pozorování vezměme si **jen** ty zkřivené duše, které následkem takového zkřivení jsou již

inkarnovány v přiměřeném pozemském těle.

Z nich předem pozemské ženství, v němž jsou inkarnovány slabošské mužské duše, poněvadž v dřívějším životě se příliš vzdálily od čistě mužského myšlení a jednání. To už vysvětluje, že se u takových pozemských žen jedná jen o **slabošské** mužské duše. Proto to není vůbec nic chvályhodného, když nějaká žena snaží se tlačiti do popředí mužské charakterové rysy anebo je vůbec ukazuje.

Taková žena není vůbec v žádném směru silná ve svém myšlení a jednání, ani v mužském ani v ženském směru. Získala by také **pozemsky** mnoho pro sebe, kdyby se snažila zkřivení potlačiti.

Její prožití pomáhá jí však ke změně, neboť musí při tom velmi brzy upozorovati, že pravý muž necítí se nikdy v její blízkosti šťasten. Nenalézá v sobě žádného porozumění pro ni. Tím méně může vzniknouti nějaká harmonie, neboť pravé mužství je vždy odpuzováno ode všeho falešného, tedy také od mužského snažení nějaké ženy! Manželství mezi pravým mužem a takovou ženou, která v sobě nosí zkřivenou mužskou duši, může býti postaveno jen na rozumový základ. Opravdová harmonie při tom nikdy nevznikne.

Taková žena jest však vždy přitahována **k těm** mužům, kteří nosí v sobě zkřivenou ženskou duši!

Ani tito poslední nebývají mezi pravými muži považováni za hodnotné a jim rovné. V tomto neuvědomělém citění a jednání proráží pravda a skutečnost.

Všechny tyto následky takových nechtěných citových jednání, které můžeme označiti jako **přirozené**, působí však výchovně na zkřivené lidské duše, které se tak bolestným prožíváním ve svých zklamáních narovnávají do pravého směru, alespoň v mnoha případech. To ovšem nevylučuje, aby později neupadli zase do takových anebo podobných chyb. Jestliže nezesílí zkušenostmi, zůstanou jen třtinou větrem se klátící. Mnohé a mnohé mohou si lidé v budoucnu uspořít, ale **jen** tehdy, stanou-li se vědomými! Ušetří si mnoho bolestí a času! Neboť dosud nemohla si duše své zkřivení uvědomiti.

Přesně tak, jak je tomu s mužskými dušemi v ženských tělech tak je to také s ženskými dušemi v mužských tělech. Obě části jsou stejnými následky jednotného, téhož zákona.

Jedno vám při pozorování vašeho okolí napadne, co jsem dnes ve své přednášce uvedl: Že se ženské duše v mužských tělech cítí zvlášť přitahovány k mužským duším v ženských tělech a naopak. Cítí se tedy právě zde žena se silnějším rozumovým chtěním a převážně mužskými rysy charakteru nevědomě přitahována k muži s něžnými charakterovými rysy.

V tom leží nejen nevědomé hledání vyrovnání, ale účinkuje tu veliký zákon přitažlivosti stejnorodého!

Stejnorodost je tu ve **zkřivení duší**! Obě duše jsou zkřivené a jsou tedy skutečně stejného druhu, který se podle zákona přitahuje.

Vyjmeme-li pohlavní pud, je přitažlivost muže k ženě následek nového působení **jiného** zákona, ne zákona přitažlivosti stejnorodého. Uvádím to k lepšímu pochopení, jestliže vysvětluji

stejnorodost a jak jí máte rozumět, neboť právě to je rozhodující.

Přitažlivost stejného druhu není jediný způsob, který zdánlivě působí **přitažlivě**. V dějích zdánlivého přitahování je veliký rozdíl. Přitažlivost stejnorodého, tento velký zákon stvoření, jest však **základní** ve **všech spojovacích snahách** ve stvoření, lhotejno, jakým způsobem se tak děje. Tento veliký zákon **podmiňuje** předem všechny tyto děje, přivozuje je a také je kontroluje. Vznáší se nade vším a působí hybně v nich a skrze ně v celém stvoření.

Chci tedy předem **rozdělit** druhy přitažlivosti podle označení jejich vlastních působení, tedy podle jejich činnosti. Je tu skutečná **přitažlivost**, a pak tímto velikým, všeobsáhlým zákonem nutně vyvolaná **touha po spojení** rozštěpených částí jednoho druhu!

Jest tedy v činnosti stvoření **přitahování** a **žádost po spojení**. Účinek obou dění je na venek zdánlivě stejný. Ale síla, která tyto děje vyvolává, je naprosto rozdílná.

Přitažlivost vychází ze stejných, v sobě uzavřených druhů a **žádost po spojení** leží v **rozštěpených** družích, které jsou hnány snahou utvořit zase celý druh!

Lidmi řečená věta: Že extrémy se dotýkají, ale stejné póly odpuzují, stojí proto jen ve **zdánlivém** rozporu vůči zákonu přitažlivosti stejnorodého.

Ve skutečnosti tu není žádného rozporu, neboť lidmi řečená věta jest správná a platná pro dění žádosti po spojení různých odštěpených druhů v jeden určitý plnocenný druh. **Ale**

také jen v tom! Teprve mezi uzavřenými druhy samotnými nastupuje vlastní zákon přitažlivosti stejného druhu v platnost. On vyvolal ženoucí působení žádosti po spojení k utvoření určitého, plnohodnotného druhu. On jest nad tím i v tom.

Co člověk dosud ve své vědě poznal, jsou jen malé události mezi **odštěpeními** druhů. Neobjevil vůbec působení a činnost vlastních druhů, poněvadž na zemi a v jejím bližším okruhu jsou jen **odštěpení** druhů, tedy **částičky**, jejichž činnost a působení mohl pozorovat.

Tak jest také ženský duch a mužský duch jen **odštěpením** druhů, které, hledající spojení podle zákonů stvoření, spějí k sobě, tedy jen částičky, které také při svém spojení zase dávají jen část vlastního **druhu duchovního!**

Toto zde řečené týká se zase jen **základní čáry** mezi ženským a duchovním, zatím co obaly duše a konečně obaly hrubohmotnosti jsou jiné druhy, rozdělené ve velmi malé částičky, které se přiměřeně podle svého zvláštního základního druhu chtějí spojit. A v této činnosti ukazují určité výsledky, které později musíme všechny jednotlivě prohovorit, abychom je mohli zhodnotit.

Dnes jsem vám dal o tom jen krátký pokyn, který má sloužit jako podpora k tomu, co jsem se vám snažil vysvětlit.

Člověk sám není na příklad určitý druh, nýbrž jen odštěpení, které má v sobě žádost po spojení.

Ale jeho zlé myšlení nebo zlé jednání je určitý druh, který přitahuje stejnorodé a je jím přitahován! Z toho vidíte, že

z nějakého odštěpení druhu může vycházeti také hotový druh a ne snad jen odštěpení.

Chci vám dáti ještě jeden poukaz. V přitažlivosti stejného druhu jest zcela určitá, neposunutelná podmíněčnost. V tom leží také mocnější síla, která je zakotvena v základním zákoně. V žádosti po spojení odštěpených druhů leží však větší svoboda pohybu, daná zeslabenou silou. Z tohoto důvodu mohou se **odštěpené druhy** spojovati **rozličnými** způsoby a tak dávati měnivé výsledky a formy. O tom však také teprve později.

Dnes vám mohu dáti opět jen krátký obraz, poněvadž všechny tyto body jdou do tisícenásobků a nenalezli bychom žádného konce. Kdybych vám **já** nerazil v tom **zcela určitou** cestu, která je vašim lidským schopnostem přiměřená, nemohlo by se vám nikdy dostatí skutečně zaokrouhleného obrazu dění ve stvoření!

Musíte mne proto pomalu následovat. Nesmíte se při tom pokoušeti jíti ani o krok dále, dokud jste všechno mnou vysvětlené nepřijali správně, nesmazatelně; neboť jinak mohli byste vzdor mému vedení zůstatí na cestě bez pomoci. **Nevědomé** následování nepřinese vám žádného užitku.

Pomyslete, že jdete se mnou cestou, kterou se s vámi již nevrátím! Stoupáme společně po žebříku, na kterém nesmí pro vás chyběti žádná příčka. Jdeme při tom stupeň za stupněm.

Neprožijete-li při tom správně jednotlivé stupně tak, že vám budou opravdu známé, pak se vám může lehce stát, že náhle ještě na cestě ztratíte oporu a musíte se zřítit. Nestanou-li se vám známé a vlastní, pak možná budete státi jednoho dne již ve

značné výši zmatení a nebudete moci dále vzhůru s sebou, poněvadž vám pod vašima nohama bude chybět jistá opora. Jíti zpět nebudete také moci, poněvadž jste se se stupni zcela důvěrně neseznámili a musíte se pak zřítit do srázné propasti.

Neberte tuto výstrahu a napomenutí na lehkou váhu, neboť platí pro celé vaše bytí, v těchto posledních pozemských hodinách jednoho světového času.